

Levenshouding: liefde

7

zondag 4 april | Lucas 24: 13-35

Leg maar eens in een paar woorden uit waar het met Pasen om gaat. Opstanding uit de dood? Wat betekent dat dan? Ook deze twee leerlingen van Jezus zijn in de war. Eerder op de dag hadden andere leerlingen het bericht van de opstanding afgedaan als kletspraat. Deze twee hebben erover gehoord en ook zij kunnen met die opstanding niet uit de voeten.

Je kunt soms zo vast zitten in je eigen gedachten, dat je anderen nodig hebt om dat te doorbreken. De twee Emmaüsgangers worden flink door Jezus aangesproken. Ze laten de vreemdeling toe in hun huis, ze laten hem toe in hun leven en hun hart. En kijk dan wat er gebeurt: voluit geloven, vreugde, de haast om het goed nieuws door te vertellen.

Emmaus

De tocht terug is nooit zo lang geweest.
Jeruzalem een puin, de droom verdroomd.
Al wat men in de oude Schriften leest
is tevergeefs, voor altijd weggehoond.

De mijlen naar hun oude dorp doen pijn.
Twee volgelingen gaan vermoeid hun weg
van dagelijks brood en amper samenzijn,
bedroefd om alles wat hun werd ontzegd.

‘Te klein is uw geloof in de profeten.’
Alleen hun ogen zien, ze houden halt,
vernemen wat men nooit meer kan vergeten
en vragen: ‘Blijf bij ons, de avond valt.’

Patrick Lateur

maandag 5 april | Lucas 24: 36-43

Jezus verschijnt voor het eerst bij de discipelen in huis. Mochten ze door het verhaal van de Emmaüsgangers al overtuigd zijn dat Jezus is opgestaan, dan hadden ze nog niet verwacht dat Hij er zo lichamenlijk en aards uit zou zien. Jezus laat zien dat Hij nog steeds een mens van vlees en bloed is: hij vraagt om voedsel en eet dat voor hun ogen op. Zo concreet en lichamenlijk is geloven. Het gaat er niet om alles in het hoofd op een rijtje te hebben, en ook niet om ons er goed bij te voelen. Geloven doe je met de voeten op de grond, met de handen uit de mouwen. Geloven doe je met zorg voor ziel én lichaam, van onszelf en van elkaar.

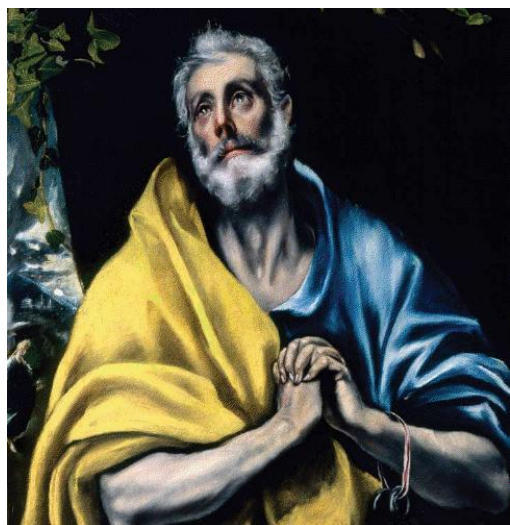
dinsdag 6 april | Johannes 21: 1-14

Een wonderbare visvangst als deze hadden de discipelen al eens eerder gemaakt. Toen ze geroepen werden Jezus te volgen en vissers van mensen te worden (Lucas 5). Het bijzondere hier is dat Jezus de discipelen eerst te eten vraagt, op het moment dat ze nog niets gevangen hebben. En vervolgens ook dat Hij, als de discipelen hun vangst aan land brengen, al lang vis klaar heeft liggen, geroosterd en wel. Jezus is degene die deelt: brood en vis. Ook dat was eerder gebeurd. In zijn delen herkennen ze wie Hij is. Zijn wij herkenbaar als zijn volgelingen, leden van het lichaam van Christus? Zijn wij herkenbaar aan ons delen, of het nu gaat om materiele welvaart, liefde of geloof?

39

woensdag 7 april | Johannes 21: 15-19

Je kunt je voorstellen dat Petrus met gemengde gevoelens de opgestane Heer ontmoet. Wat heeft hij allemaal kapot gemaakt toen hij keihard loog over zijn verbondenheid van Jezus? Als je zelf kijkt naar wat je er in je (geloofs)leven van terecht brengt, zakt de moed je dan in de schoenen? Heb je eerder de plank flink misgeslagen? Het mooie van de Opstanding is dat een nieuw begin steeds mogelijk is.

Jezus confronteert Petrus met zijn eigen gedachten over dat wat er is gebeurd. En kijk: dan buigt Hij die gedachten om. Er is maar één ding dat Hij van Petrus wil weten: heb je mij werkelijk lief? Dan krijgt Petrus een nieuwe opdracht, een nieuw begin, geschenk van de Opgestane Heer.

donderdag 8 april | Efeze 4: 17-32

Het nieuwe leven dat na de opstanding mogelijk is, wordt vergeleken met het aantrekken van nieuwe kleren. Er moet dan wel eerst iets ouds uit. De brieveschrijver maakt heel praktisch hoe dat werkt: je gaat jezelf gaat oefenen in nieuwe manier van leven.

Barmhartig kunnen zijn is dus afhankelijk van andere keuzes die je maakt. Hoe kom je aan je geld en waar geef je het aan uit? Is dat wat je weggeeft, eerlijk verkregen? Hoe sta je in het leven? Word je snel boos of wint de zachtmoedigheid het? Ben je in staat te vergeven? Goed zijn voor elkaar houdt zoveel meer in dan weggeven van wat je hebt.

vrijdag 9 april | 2 Timoteüs 4: 9-22

Paulus schrijft deze brief in gevangenschap. Lees deze zin nog eens: *Paulus zit gevangen*. Niet voor het eerst maar wel voor het laatste; hij weet dat het einde nabij is (vs. 6). Het is bijna hartverscheurend wat Paulus schrijft. Velen hebben hem in de steek gelaten. Je proeft de teleurstelling, de pijn, de zorg. Demas is vertrokken omdat hij de wereld meer lief had dan de weg van Jezus Christus. Trofimus moest ergens ziek achterblijven. Alexander is een kwade genius. Anderen zijn ver weg, in dienst van de goede zaak. En ondertussen mist Paulus ook nog zijn warme mantel en zijn boeken. Niet alles wordt in één keer nieuw. Daarom hebben we elkaar des te hard nodig. Natuurlijk, God staat ons bij, zo ervaart Paulus dat ook. Maar ook: probeer alsjeblieft voor de winter te komen...!
Wie zou onze hulp goed kunnen gebruiken? Wat mag dat ons kosten?

zaterdag 10 april | Handelingen 2: 29-42

Na de opstanding van Jezus blijven we onze doden begraven. Dood is nog steeds een realiteit en het verdriet erom nog altijd hevig. Dat we onze doden begraven is echter niet alleen een daad van barmhartigheid, maar ook van hoop. Hoop op opstanding, in een nieuw leven. Want zie wat hier gebeurt: zodra de mensen geloven wat hen wordt verteld, vormen zij een gemeenschap, blijven trouw aan dat wat de apostelen hen doorgeven, delen ze samen het brood uit de hemel, en wijden zich aan het gebed. Dat is wat het geloof in de opstanding teweeg brengt. Ook midden in een leven vol ziekte en dood houden we moed. En zijn we er voor elkaar, voor de ander.

zondag 11 april | Matteüs 25: 31-40

We eindigen dit leesrooster met de tekst waarmee we ook begonnen zijn. Zodra Jezus deze woorden heeft uitgesproken, geeft hij aan dat Hij de kruisdood zal sterven (Matteüs 26: 2). Dat zet die woorden in het perspectief van het volgen van Jezus. Sterker nog: het opvolgen van Hem. Jezus heeft tijdens zijn leven op aarde laten zien wat barmhartigheid is. Hoe je met elkaar omgaat in het koninkrijk van God. Zijn leerlingen mogen dat in zijn naam verder verwezenlijken, doorvertellen, voorleven. Jezus (op)volgen is doen wat Hij deed. Voor de mensen die op je weg worden geplaatst. Zo leeft Jezus door in ons.